

de despertar els sentiments de patriotisme, fent que no es regategés cap ajut, moral ni material, per tal que els que defensaven el pabelló del club que porta el nom de la ciutat seguissin camí avant i redoblessin les victòries.

Perquè fa pena que un club de futbol, únic existent en nostra ciutat, no pugui comptar amb un número, quan menys de cinc cents a sis cents socis, i més lamentable és encara que molt difícilment s'hagi arribat mai als tres cents socis.

Davant d'això, com pot, el Granollers, desplegar les seves activitats?

Es difícil, molt més del que sembla, sostenir un club comptant amb tan pocs *elements*, oi més des d'un quant temps ençà, que els jugadors, en més o menys escala, exigeixen remuneració per llur esforç.

Cal, doncs, que a Granollers es produeixi una reacció que col·loqui el club en condicions de fer front a les seves necessitats. Són, aquests moments, de veritable transcendència pel

nostre club, i és de creure que tot bon granollerí sent la satisfacció de poder dir que som d'una categoria que jamai havíem aconseguit figurar-hi, i que el lloc en ella els jugadors l'han guanyat honrosament i amb tota dignitat.

Volguem, tots, figurar en les llistes del club i ajudar a aconseguir — qui sap! — altra superior categoria.

JOSEP FRANCH²(Jofra)

La *élite* d'antany, que feu lluir els vells casinos de nostres viles i ciutats, als quals els costa tant d'emmotllar-se al viure modern